

De Key bewonersmagazine

KWARTAALBLAD • JAARGANG 7 / NUMMER 2 • JUNI 2007

SIBBELWONINGEN

**Behoud stadsbeeld
en leefbaarheid
op eerste plaats**

MIJN HUIS, MIJN THUIS

**Jolande Klijn:
meidenkamer in
containerwoning**

KUNSTRROUTE

**Ontdek zelf
de kunst op straat
in Amsterdam**

Studente Jolande Klijn woont op 28 m²

'Droppie kom hier.' De speelse hond van Jolande Klijn is voor de tweede keer in korte tijd op de galerij aan de overkant aan het neuzen. Voor haar is het hier ideaal, ze krijgt hier volop aandacht', zegt de 21-jarige studente, die in één van de duizend containerwoningen aan de H.J.E. Wenckebachweg woont.

Containerwoning omgetoverd tot meidenkamer

De zon schijnt, het is lekker warm buiten. De studente psychologie heeft haar voordeur op de eerste etage wijd open gezet. 'Die staat in de winter ook op een kier', zegt ze terwijl ze water voor thee opzet. 'Het kan hier snel een beetje benauwd worden.' De containerwoning meet slechts 28 vier-

kante meter en is een pijpela. Maar dankzij de grote raampartijen voor en achter komt er toch opvallend veel licht binnen. De indeling is praktisch: aan de voorkant de keuken, in het midden de badkamer met douche en toilet, aan de achterkant de woon/slaapkamer en het balkonnetje.

MEIDENKAMER

'Alle muren waren wit toen ik hier rond kerst 2005 introk. De deuren waren geel en de keuken had roze accenten. Beeldig niet?' In twee dagen tijd veranderde Jolande de sfeerloze studentenwoning in een echte meidenkamer. Met geschilderde bloemen, tal-

rijke foto's in lijstjes aan de muur en kerstverlichting voor de ramen.

KLEIN DORP

Jolande werkt 's avonds in een zorgcentrum. Overdag heeft ze college, al stelt dat qua uren niet zo veel voor, vindt ze zelf. 'Ik ben dus veel hier en maak hier veel mee. Het is net een klein dorp. Vooral in Blok F heb je echt een ons-kent-ons-cultuur.' Er is weinig verloop ondanks de campuscontracten - huurwoningen worden uitsluitend toegewezen aan op een universiteit ingeschreven studenten. Over voorzieningen hebben de studenten niet te klagen. >>

MIJN HUIS MIJN THUIS

In deze serie vertellen mensen over hun huis. Hoe wonen ze er? Zijn ze er gelukkig? Hoe ervaren ze de buurt? Herinneringen, anekdotes en wederwaardigheden komen aan bod. Al pratend over huis en thuis laten bewoners zich kennen.

Jolande voelt zich helemaal thuis in haar containerwoning. Haar vriend Matthijs trouwens ook. Hij woont tegenover haar.

Ook voor Jolande's hond Droppie is het goed toeven in het containerdorp. Hij krijgt volop aandacht van de andere bewoners.

Zo is er een supermarkt en een (k)eetcafé. Ook Dui-vendrecht is dichtbij. Vanaf de galerij heeft Jolande uitzicht op 160 andere glazen voordeuren. 'Het is hier soms net een soap', zegt ze. 'Je ziet best veel van elkaar. Sommige studenten hebben daarom hun gordijnen altijd dicht.' Net als in andere studenten-complexen bloeien aan de Wenckebachweg vele liefdes op. 'Mijn vriendje woont hier tegenover', zegt

Jolande met een verlegen lachje. En de jongen waarmee ik samen Droppie verzorg, heeft hier ook zijn vriend ontmoet. Ik ken zelfs een verhaal van een jongen die op een avond een meisje tijdens het stappen in het centrum leerde kennen. Eenmaal thuisgekomen bleek ze drie woningen van hem vandaan te wonen!

BIJLMERBAJES VLAKBIJ

Voor het eerst op kamers, net bevrijd van vader en moeder: natuurlijk gaat er onder de studenten soms wat mis. Jolande: 'Er is wel eens een kast van de bovenste galerij naar beneden gegooid. Of erger, ooit pieste er iemand in een dronken bui naar beneden.' Van het nabijgelegen Hells Angels-honk hebben de studenten totaal geen last. 'Ze stuiven altijd op zondagochtend weg op hun motoren. Verder hoor je ze eigenlijk niet.' Letterlijk op een steenworp afstand ligt de Bijlmerbajes. 'In het begin hadden we daar wel overlast van. Kwamen vrienden en familieleden van gedetineerden op onze galerij staan om over de muur heen met ze te praten. In broodballetjes werden soms mobieltjes over het hek gegooid. Maar dat is verleden tijd.'

Jolande is actief in de bewonersvereniging. Zeker in het begin was er veel werk te verzetten. 'Het internet deed het niet, op halte Spaklerweg was een tekort aan fietsenrekken en het nabijgelegen tunneltje was onverlicht en daarom te eng om onderdoor te fietsen. En ook de afvalstoffenheffing is al een hele tijd een geschilpunt met de gemeente. Toch hebben we inmiddels heel wat bereikt.'

BARBECUESEIZOEN

Nu het weer mooier weer wordt, komt het barbecue-seizoen er weer aan. Jolande: 'Dan eten we gezellig met zijn allen op het grasveld hierachter en wordt het vaak laat. Nee, we hebben het hier zo slecht nog niet. Toch kan ik niet wachten om mijn studie af te ronden en wat ruimer te gaan wonen' ♦